

# ĐEM THIÊN ĐÀNG VÀO TRONG NGỤC TÙ

Kinh Thánh: *Công-vụ các sứ đồ 16:16-40*

**Câu gốc:** *Thi-thiên 84:6* Đàng khi đi qua trũng khóc lóc. Họ làm trũng ấy trở nên nơi có mạch; Mưa sớm cũng phủ phước cho nó.

**Mục đích:** *Công-vụ các sứ đồ 26:17-18*, Ta sẽ bảo hộ người khỏi dân này và dân ngoại là nơi ta sai người đến, <sup>18</sup> đặng mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm mà qua sáng láng, từ quyền lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi Ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ.

## 1. Lý do Phao-lô và Si-la bị tù:

a. **Phao-lô và Si-la gặp người bị quỷ bói khoa ám:** *Công-vụ 16:16* Một ngày kia, chúng ta đi cầu nguyện, gặp một đứa đầy tớ gái bị quỷ Phi-tôn ám vào, hay bói khoa, làm lợi lớn cho chủ nó.

- **Họ bị người bị quỷ ám làm phiền nhiều ngày:** *Công-vụ 16:17-18a*, Nó theo Phao-lô và chúng ta, mà kêu la rằng: Những người đó là đầy tớ của Đức Chúa Trời Rất Cao, rao truyền cho các người đạo cứu rỗi. <sup>c18a</sup> Trong nhiều ngày nó cứ làm vậy,

- **Phao-lô đuổi quỷ:** *Công-vụ 16:18b* nhưng Phao-lô lấy làm cực lòng, xây lại nói cùng quỷ rằng: Ta nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ mà truyền mày ra khỏi người đàn bà này.

- **Người bị quỷ ám được giải cứu:** (c.18c) Chính giờ đó, quỷ liền ra khỏi.

## b. Phản ứng của những người chủ của đầy tớ gái:

- **Bắt bớ Phao-lô và Si-la vì mất quyền lợi:** *Công-vụ 16:19a* Song le các chủ nàng thấy mình chẳng còn trông được lợi lộc nữa, bèn bắt Phao-lô và Si-la, kéo đến nơi công sở, trước mặt các quan, (c.19b) → *Châm-ngôn 27:4* Sự căm gan vốn hung dữ, và cơn giận như nước tràn ra; Nhưng ai đứng nổi trước sự ghen ghét?

- **Vu cáo họ trước chính quyền:** *Công-vụ 16:20-22a*, rồi điệu đến các thượng quan, mà thưa rằng: Những người này làm rối loạn thành ta; ấy là người Giu-đa, <sup>21</sup> dạy dỗ các thói tục mà chúng ta chẳng nên nhận lấy, hoặc vâng theo, vì chúng ta là người Rô-ma. <sup>c22a</sup> Đoàn dân cũng nổi lên nghịch cùng hai người,

- **Họ bị đánh đòn:** (c.22b) và khi các thượng quan khiến xé áo hai người ra rồi, bèn truyền đánh đòn.

- **Họ bị bỏ tù:** (c.23) Sau khi người ta đánh nhiều đòn rồi, thì bỏ vào ngục, dặn người đề lao phải canh giờ cho nghiêm ngặt.

- **Họ bị cùm trong ngục tối:** (c.24) Được lệnh đó, đề lao bỏ hai người vào ngục tối và tra chân vào cùm. → (2 *Cô-rinh-tô 11:23-27,32-33*)

**2. Phao-lô và Si-la cầu nguyện và ca ngợi Chúa trong tù: *Công-vụ 16:25 Lối nửa đêm***, Phao-lô và Si-la đang cầu nguyện, hát ngợi khen Đức Chúa Trời; và những tù phạm đều nghe. → *Cô-lô-se 1:24* Nay tôi lấy làm vui về sự tôi đã chịu khổ sở vì anh em, tôi lại vì thân thể Đấng Christ, là Hội thánh, mà đem xác thịt mình chịu hết các điều còn lại trong sự thương khó của Ngài.

**a. Quyền năng Thiên đàng hoạt động khi họ cầu nguyện và ca ngợi Chúa:**

- Thịnh linh, có cơn động đất rất lớn, đến nỗi **nền ngục** rung động; (c.26a)
- cùng một lúc, các **cửa** mở ra, (c.26b)
- **xiềng** tù phạm thả đều tháo cả. (c.26c)
  - **Sự cầu nguyện:** *Khải huyền 8:3-5*, Đoạn, một vị thiên sứ khác đến, đứng bên bàn thờ, người cầm lư hương vàng, và được nhiều hương để dâng hương ấy trên bàn thờ bằng vàng ở trước ngai với các lời cầu nguyện của mọi thánh đồ. <sup>4</sup>Khói hương từ tay thiên sứ bay lên trước mặt Đức Chúa Trời, với những lời cầu nguyện của các thánh đồ. <sup>5</sup>Thiên sứ lấy lư hương, dùng lửa nơi bàn thờ bỏ đầy vào, rồi quăng xuống đất; liền có sấm sét, các tiếng, chớp nhoáng và đất động.
  - **Sự ngợi khen:** *Thi-thiên 149:6-9*, Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, <sup>7</sup>đặng báo thù các nước, hành phạt các dân; <sup>8</sup>Đặng trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trãng các tước vị chúng nó. <sup>9</sup>Đề thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các thánh Ngài được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!

**b. Phản ứng của người cai tù khi thấy các cửa ngục mở toang: *Công-vụ 16:27*** Người đề lao giật mình thức dậy, thấy các cửa ngục đều mở, tưởng tù đã trốn hết, bèn rút gươm, toan giết mình.

- **Phao-lô cứu người cai tù:** (c.28) Nhưng Phao-lô kêu người lớn tiếng rằng: Chớ làm hại mình; chúng ta đều còn cả đây.
  - Người cai tù bèn kêu lấy đèn, (c.29a)
  - chạy lại, run sợ lắm, (c.29b)
  - gieo mình nơi chân Phao-lô và Si-la. (c.29c)
- **Người cai tù mong muốn được cứu rỗi:** (c.30) Đoạn, đưa hai người ra ngoài, mà hỏi rằng: Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho được cứu rỗi?

**c. Phao-lô và Si-la hướng dẫn gia đình người đề lao nhận sự cứu rỗi:**

*Công-vụ 16:31-32*, Hai người trả lời rằng: Hãy tin Đức Chúa Jê-sus, thì người và cả nhà đều sẽ được cứu rỗi. <sup>32</sup>Hai người truyền đạo Đức Chúa Trời cho người, và cho những kẻ ở nhà người nữa. (*xem Phi líp 1:12-14*)

- **Phao-lô và Si-la được rửa thương tích:** (c.33a) Trong ban đêm, chính giờ đó, người đề lao đem hai người ra rửa các thương tích cho.
- **Cả nhà của người cai tù chịu báp-tem:** (c.33b) rồi tức thì người và mọi kẻ thuộc về mình đều chịu phép báp-tem.

- **Phao-lô và Si-la được đãi tiệc vui mừng:** (c.34) Đoạn, người đề lao mời hai người lên nhà mình, đặt bàn, và người với cả nhà mình đều mừng rỡ vì đã tin Đức Chúa Trời.
  - **Thiên đàng vui mừng với họ:** *Lu-ca 15:10* Ta nói cùng các người, trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời cũng như vậy, sẽ mừng rỡ cho một kẻ có tội ăn năn.

### 3. Phao-lô và Si-la được ra khỏi tù:

- **Được thượng quan ra lệnh thả:** *Công-vụ 16:35-36* Đến sáng, thượng quan sai lính nói cùng người đề lao rằng: Hãy thả các người ấy đi. Người trình lời đó cùng Phao-lô rằng: Các thượng quan đã khiến truyền cho tôi thả các ông; vậy, hãy ra, và xin đi cho bình yên.
- **Phao-lô cho họ biết mình là người Rô-ma sau khi bị tù:** (c.37a) Phao-lô nói cùng lính rằng: Chúng ta vốn là quốc dân Rô-ma, khi chưa định tội, họ đã đánh đòn chúng ta giữa thiên hạ, rồi bỏ vào ngục; nay họ lại thả lén chúng ta ư! Điều đó không được. Chính các quan phải tới đây mà thả chúng ta mới phải!
  - **Những người xử tội Phao-lô và Si-la đã vi phạm pháp luật:**
    - khi chưa định tội, họ đã đánh đòn chúng ta giữa thiên hạ, rồi bỏ vào ngục; (c.37b)
    - nay họ lại thả lén chúng ta ư! Điều đó không được. Chính các quan phải tới đây mà thả chúng ta mới phải! (c.37c)

### 4. Thái độ của các quan lớn về sự ra tù của Phao-lô và Si-la:

- **Sợ hãi:** (c.38) Các thượng quan nghe lính trình lại bấy nhiêu lời, biết hai người đó là người Rô-ma, thì sợ hãi.
- **Hạ mình, năn nỉ:** (c.39) Họ bèn đến nói với hai người, thả đi, và xin lìa khỏi thành. → (*xem Công vụ 22:24-29*)

### 5. Thái độ của Phao-lô và Si-la khi ra khỏi tù:

(c.40) Khi ra ngục rồi, hai sứ đồ vào nhà Ly-đi, thăm và khuyên bảo anh em, rồi đi. → (*Xem Công-vụ 16:14*)

### 6. Cầu nguyện và nhờ cậy Đức Thánh Linh dẫn dắt, vì ý muốn Ngài không phải là ý của chúng ta, và cảm tạ ơn Đức Chúa Trời, vì Ngài làm cho chúng con được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! → (*2 Cô-rinh-tô 2:14*)